

● தனது வர்க்கத்தையும் தனது நாட்டையும் பாதிக்கிற சகலத்தையும் நுட்பமாக னாங்கிக் கொள்பவனே கலைஞன். தனது வர்க்கத்தின் தனது நாட்டின் காது, கண், இதயம் எல்லாமே அவன் தான்: அவனது குரல் அவனது காலத்தியகுரலேயாகும்.

—மாக்ஸிம் கார்க்கி—

● கலாநிதி கைலாசபதி அவர்களின் “முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்” என்னும் கட்டுரை இவ் விதழிலே வெளிவந்திருக்கிறது. கடந்த கால முற்போக்கு இலக்கியங்களை வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளிலிருந்து பிரித்தெடுத்து அழகியல் ரீதியாக மதிப்பீடு செய்வதும் மறுபரிசீலனை செய்வதுமான ஒரு முனைவாதப் போக்கை அவற்றின் உள்பொதிந்த அரசியல் காரணங் களின் அடிப்படை அம்சங்களை தொகுத்துத் தந்துள்ளார், இது பற்றிய விரிவான பரிசீல னைக்குத் தயாராக உள்ள இவரிடத்திலிருந்து இன்னும் இன்னும் நிறையவே எதிர்பார்க் கின்றோம்.

● “அவள் அப்படித்தான்” சினிமாவை பார்த்த சினிமாக்களையில் பிரக்ஞை பூர்வ மான ஈடுபாடுள்ள பலரும் திருப்தி தெரிவித் திருந்தனர். ருத்திரய்யா என்னும் இளம் கலை ஞானின் உட்கிரத்த பார்வை சினிமா ஊட கத்தினை ஓரளவு என்கிலும் உணர்வுடன் அறிந்து எடுத்திருப்பதாக கூறப்பட்டது. ஆனாலும் என்ன தென்னிந்திய சினிமாத்து றையின் வர்த்தக சூழலிருந்து விடுபடுவது என்பது அவ்வளவு இலகுவானது அல்ல என் பதுதெரிகிறது. ருத்திரய்யா இப்போது மாமூலான சினிமாப் பாணிகளுடன் தன்னை யும் சமரசம்செய்து கொண்டு சுஜாத்தாவின் குப்பை நாவலான 24 ரூபாத்திவை திரைப் படமாக எடுத்து “வசூல்” பண்ணிக் காட்டு கிறேன்பார் என சவால்வேறு விட்டுள்ளார். எங்கள் ஐனரஞ்சக ரசிகர்கள் அதிஸ்டக்காரர் கள் ஐயா... சிறிதர், பாலச்சந்தர், பாரதி ராஜா, அத்தோடு இன்னொரு ருத்திரய்யா வும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கலாம்.

● ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத் துறை குறுகிய குழுவாதத்திற்கு ஆட்பட்டு விட்டதாக பலர் எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்தனர். இப்போது வேடிக்கை என்னவென் றால் எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்துவந்தவர்களே கும்பல் சேர்ந்து நண்பர்களையும், நெருங்கிய வர்களையும் “கைதூக்கி” விடுவதில் முனைப் புகொண்டுள்ளனர். இவர்களது கலக்கக் கு ரல்களின் அடிப்படையில் எவ்விதமான இலக்

கிய நேசிப்பும், உண்மையும் இருந்திருக்கும் என இப்போது பலரும் சந்தேகிப்பது நியாயமானதே.

● “ஜெயகாந்தன் என்னும் கலைஞன் உரு வானது பொதுவுடமைப் பண்ணையில் தான்” எனபெருமைப்படக் கூறிக்கொண்டே பொது வுடமைக் கட்சியினரையும் அதைச் சார்ந்த இலக்கிப காரர்களையும் மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கியதுடன் “சுதந்திர சிந்தனை” யாளராக தன்னை சீரளித்துக் கொண்டு ஜெய... ஜெய... சங்கரா... என உட்சாடனம் பண் ணியவர் இன்று அதே பழைய “அரசியல்” கூட்டுக்குள் அணைந்து கொண்டதாக அறிய வரும்போது வியப்பாக இருக்கின்றது. இவர் களுக்குள் எப்படியோ சமரசம் நடந்து கொண்டு விட்டது. யார் யாரை வென்றே டுத்தனர் என்பது கூட எமது கவனத்துக்கு தேவைப்படாத சங்கதி. உயர்குடி மனப் பாங்கும் ஒழுக்கப் பிறுவுகளுக்குள்ளும் ஆட்பட்டுவிட்ட ஜெயகாந்தனை பழைய விச் சங்கள் கலைஞனின் ஸ்தானத்தில் எதிர்பார்ப் பது துர்லபமே.

● இலங்கை அவைக் காற்றுக் கலைசுழகம் இ. பா. வின் மறழ் அயனஸ்கோவின் இடை வெளி ஆகிய இரு நாடகங்களை சமீபத்தில் மேடையேற்றியது. டானேல் ந்திராவே இவற்றை நெறிப்படுத்தியிருந்தார். இ. பா. வின் நாடகங்கள் அனேகமானவை உளவியல் பார்வை கொண்டது. மனச்சிக்கல்களை விடு விப்பதற்கு சிக்மன் பிராய்டின் பக்கத்துணை அவருக்கு எப்போதும் இருக்கும். அயனஸ் கோவின் இடைவெளி ஏற்கனவே மேடை யேறிய தலைவன் போலவே சமூகத்தை எள் ளுடன் விமர்சிப்பது சர்லியிசக் கருத்துக் களின் பாதிப்பு இவரது நாடகங்களில் விரலி யிருப்பதாக கொள்ளப்படுகிறது. பாலேந்தி ராவின் திறமை சுலபமாக வெளிப்பட தர மான நாடகப்பிரதிகளும் - நிர்மலா நித்தி யானந்தனின் நல்ல மொழி பெயர்ப்புக்கூட உதவத்தான் செய்கிறது. இலங்கை அவைக் காற்று கலைச்சுழகம் சுலபமாக எழுதப்பட்ட சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட நாடகங்களை மேடையேற்ற முன்வரவேண்டும்.

முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்

க. கைலாசபதி

முற்போக்கு, இலக்கியத்தின் வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது அவ்விவக்கியத்தைப் படைப்பதிலும் பேணிவளர்ப்பதிலும் முனைத்து நிற்பவர்கள் பல வட்டாரங்களிலிருந்தும் தளங்களிலிருந்தும் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை புலனாகும். நமது நாட்டு முற்போக்கு இலக்கிய வரலாறு மட்டுமன்றி, ஏனைய நாடுகளிலே தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ள மக்கட் சார்புடைய இலக்கிய இயக்கங்களின் வரலாறும் இதனை எமக்கு உணர்த்துகின்றன. இடைவெளி இத்தாக்குதல் பல வடிவங்களில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம்.

“மரபுவழிவந்த இலக்கிய மதிப்பீடுகளையும் விழுமியங்களையும் நிராகரித்து வீட்டு எழுதுகின்றனர். போதிய கல்வியறிவும் படிப்பும் இல்லாதவர்கள் இலக்கிய ஆக்கத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். அசப்பியமான, கசப்பான, குரூரமான விஷயங்களை எழுதுகின்றனர். இத்தகைய எழுத்தாளர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்! இவர்கள் மதம், இனம், மொழி முதலிய தூய்மையான விஷயங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் பொருளாதார சமூக பிரச்சினைகளைப் பற்றி மட்டுமே எழுதுகிறார்கள். இவ்வெழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் கலைத்துவம் அல்லது கலையம் இல்லை. எனவே இவர்கள் மட்டமான எழுத்தாளர்கள்.” இவையே முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மீது அடிக்கடி விசப்படும் கண்டனங்கள். முற்போக்கு இலக்கியம் “இழிசனர் இலக்கியம்” என்று கூறப்பட்ட காலமும் இருந்தது. ஆனால் இக்காலத்தில் அவ்வாறு பச்சையாகக் கூறுவோர் குறைவு. “நாகரிகமான” தாக்குதல்களே பெருவழக்கு எனலாம்.

இக்குற்றச் சாட்டுகளையும் கண்டனங்களையும் வசையுரைகளையும் கூர்ந்து கவனித்தால் ஒருண்மை தெளிவாகும். நிலையான வாழ்க்கை நிலைமைகளும் சமுதாயத்திலே வாய்ப்பும் வசதிகளும் படைத்தவர்களின் கருத்தோட்டமே இக்கூறுகளுக்கு அடித்தளமாயுள்ளது. அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பாது அதனை எதிர்க்கும் மனப்போக்கிற்குப் பின்னால் அரசியல் பிற்போக்குத்தனம் அமைந்திருப்பதை நுணுகிப் பார்த்தால் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட கண்டனங்கள் யாவற்றுள்ளும் அரசியலிலிருந்து வெகுதூரம் விலகியதாய் பலருக்கும் ஒப்பமுடிந்ததாய் தன்னோக்குடையதாய்த் தோற்றமளிக்கும் குறிப்பு கலைத்துவம் சம்பந்தமானது. ஏனெனில் அதனைக் கூறுவோர் பக்கம் நியாயம் இருப்பது போலவே எவர்க்கும் தோன்றும் மனிதனுக்கு நேர்மை, ஒழுக்கம், வாய்மை, கண்ணியம் முதலியன வேண்டும் என்று சொன்னால் அக்கூற்றை இலகுவில் மறுத்துரைக்க முடியுமா? மேல் நோக்காகப் பார்த்தால் இப்பண்புகள் யாவருக்கும் இன்றியமையாதவை என்ற எண்ணமே மேலோங்கும். சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்து நிதானமாக ஆராய்ந்தால்தான் நேர்மை, ஒழுக்கம் கண்ணியம் முதலியனவற்றிற்கும் வர்க்கச் சார்பும் விசேஷ அர்த்தங்களும் உண்டு என்பது தெரியவரும். கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்று நாவலிக்கக் கூவிக் கொண்டே நாட்டு மக்களை மந்தைகளாக மதித்துப் பொதுப்பணத்தைச் சூறையாடும் தலைவர்களையும் தமிழ் நாட்டில் நாம் காணவில்லையா? முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலே தொழிலதிபதி, மூலதனக்காரன்-வரையறையின்றி பிறரைச் சுரண்டி இலாபத்தைக் குவிக்கிறான். கொள்ளை இலாபம்

சம்பாதிக்கிறான். அது விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு, விவேகம், முன்னேற்றம் என் றெல்லாம் சிலாகித்துப் பேசப்படுகின்றது. ஆனால் தன்னு உண்மையான கடின உழைப் பிற்கு உரிய ஊதியத்தைத் தொழிலாளி வற்புறுத்திக்கேட்ட மாத்திரத்தே அது அராஜகம், பொறுப்பின்மை, முட்டாள் தனம், சமுதாயவிரோதம், பலாத்காரம் என்றெல்லாம் பலவாறுகப் பெயர் சூட்டப் பெறுகிறது. ஒருவர்க்கு ஒரு நீதி! வர்க்க சமுதாயத்தின் வழக்காறு இது.

அது போலவே கலைத்துவம், கலைநயம், கலையழகு முதலியன இலக்கியத்திற்கு இன் றியமையாதன என்று ஒருவர் கூறியதும் அது யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய வெளிப்படையான நியதி - உண்மை என்ற எண்ணமே முதலில் தோன்றும். ஆனால் சிறிது நுனித்து நோக்கும் பொழுது தான் முற்போக்கு இலக்கியத்தைக் குறைகூறி அதற்கு மாசுகற்பிக்கும் கலைவாதிகள் முணு முணுக்கும் 'கலைத்துவம்' 'கலைநுணுக்கம்' 'கலைநயம்' இவையெல்லாம் உண்மையில் எதைக்குறிக்கின்றன என்பது இதரீயவரும். அதாவது இச்சொற்றொடர்களுக்கு முடிந்த முடிபான பொருள் கிடையாது என்பது புலனாகும். 'கலைத்துவம்' என்னும் கோட் பாடும் அதனைப் பயன் படுத்துவோருடைய வர்க்க நலன், அக்கறை, பிரமை முதலிய வற்றுக்கு இயைய வெவ்வேறு பொருள் குறிப்பதாய் அமையும்.

இவ்விடத்திலே நாம் நிதானித்து தெவிய வேண்டியது ஒன்று உண்டு. இலக் கிய உலகிலே சில விஷயங்கள் 'புத்தம் புதியன'வாகப் பேசப்படக்கூடும். ஆனால் சாராம்சத்தில் அவை பழையனவாகவே இருத்தல் கூடும். நேர்மாறாக சில கூற்றுக் கள் பழையனவாய்த் தோன்றக் கூடும். ஆயினும் புதிய அம்சங்கள் அவற்றில் பொதுளியிருக்கக்காணலாம். எத்தொடர்பில் பழமை, புதுமை என்பன குறித்துச் சர்ச்சை செய்யப்படுகிறது என்பது சிந்தித்தற்குரிய தாகும். தமக்குள் சில விஷயங்களில் முரண் படும் பழமைவாதிகளும் (சில) நவீனர்களும்

வேறுசில விஷயங்களில் ஒருமித்த கருத்து டன் இயங்குவதையும் காணலாம். உதார ணமாக மார்க்சியத்தையும் அதனால் உந்தப் பட்டு வழி நடத்தப்படும் இலக்கியங்களையும் ஒருபுறம் பெரும்பாலான மரபுவழிக்கல்வி யாளரும், பண்டிதர்களும், சநாதனிகளும், பழமைவாதிகளும் எதிர்ப்பதை சர்வசாதா ரணமாகக் காணலாம். மறுபுறம் நவீன இயக்கங்களில் ஈடுபாடுடையவர்களாகக் கருதப்படும் எழுத்தாளரும் புதிய புதிய பரிசீலனைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் 'நியூவேவ், எனப்படும் 'புதிய அலை' இலக்கிய கர்த் தாககள் பலரும் அம்முற்போக்கு இலக்கியங் களை மூர்க்கத்தனமாகச் சாடுவதைக் காண் கிறோம். இது விஷயத்தில் பத்தாம்பசவித் தனமும் அதிநவீனத்துவமும் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. எதிர் மறைகளின் ஒற்றுமை போலும்! இந் நிலையில் 'புதிய அலை' யின் 'கலைத்துவ'வத்தை பகுத்து ஆராய்வது பய னுள்ள முயற்சியாக அமையும் என்று எண் ணத் தோன்றுகிறது.

குறிப்பிட்ட ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாள னின் படைப்பிலேயோ அல்லது பொதுவில் முற்போக்கு இலக்கியங்களிலேயோ கலையம் சம் இல்லையென்று சில கலைவாதிகள் உயர்வு மனப்பான்மையுடன் உரைக்கும் பொழுது, அவர்களின் அடிமனத்திலே இருப்பது யாது? வேறு விதமாகக் கூறுவதானால் இலக்கியத் தின் கலையழகு பற்றி அவர்கள் கருதுபவை எவை?

1. எழுத்தாளன் படைப்பிலே தீர்க்கமான அபிப்பிராயத்தை எடுத்துரைக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது பிரசார மாகிவிடும். விஷயமல்ல முக்கியம். வாரீசுக்கும் முறையே முக்கியம்.
2. இலக்கிய ஆக்கத்திலே மொழி நடைக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட வேண்டும். அதிலேயே எழுத்தாளனது தனித்து வத்தை பூரணமாக அறிந்து கொள்ள லாம். தனித்துவத்தின் வெளிப்பாடே இலக்கியத்தின் உயிர்நாடி.

3. நித்தியம், சத்தியம் முதலியனபற்றிப் பேசும் தத்துவக் கோட்பாடுகளும், மறைஞானம், உள்ளொளி என்பனவுமே எக் காலத்திலும் இலக்கியத்திற்குச் சிறப்புடைய பொருள்கள். எழுத்தாளனது தரிசன வீச்சு அவற்றின்டியாகவே புலப்படும்.

4. அரசியல் இடம்பெறக் கூடாது. அது கோஷங்களுக்கே எழுத்தாளனை ஆட்படுத்தி விடும். அரசியலிலிருந்து விடுபடும் இலக்கியப்படைப்பே அழகுணர்ச்சி நிறைந்ததாக இருக்க முடியும்.

5. உளவியல் பிரச்சினைகளே நவீன இலக்கியத்திற்கு ஏற்றவை. மனவியல்பு பற்றிய நோக்கே இன்றைய எழுத்துக்கு வாய்ப்பான பொருள். அதுவே தனி மனிதனை - குறிப்பாக அந்நியமாகி நிற்கும் மனிதனை - நன்கு சித்தரிப்பதாயுள்ளது. புற உலகிலும்பார்க்க அக உலகமே எழுத்தாளனது ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தி அவனது கலையுணர்விற்குச் சவாலாக அமைகிறது.

6. எத்தகைய நிறுவனங்களையும், இயக்கங்களையும் சாராமல், 'சுதந்திரமாக' எழுத்தாளன் இருந்தால்தான் உன்னதமான படைப்புக்களை அவன் உருவாக்க முடியும். சார்பின்மையே கலையின் தத்துவம், அடிப்படை இரகசியம்.

7. வாழ்க்கையை உரை கல்லாகக் கொண்டு இலக்கியத்தை உரைத்துப் பார்க்க இயலாது. அது தன்னளவில் நிறைவானது. அதற்கு அளவுகோல் அதுவே. வாழ்வோ சிறிது வளர் கலையோ பெரிது. கலையாவற்றையும் கடந்தது.

கலைவாதி பொதுப்படையாக "இலக்கிய சிருஷ்டியில் கலையழகு இருத்தல் அவசியம்" என்று ஆரவாரத்துடனும் தன்மேட்டிமைத் தனத்துடனும் கூறும்பொழுது அக்கூற்று

அறிவாழமிக்கதாகத் தோன்றுகிறது. அதனையே பகுத்துச் சிறு கூறுகளாகப் பார்க்கையில் அதன் சுயரூபம் அம்பலமாகிவிடுகிறது. மேலேயுள்ள ஏழு கூற்றுக்களைத் தனியாகவும் தொகுத்தும் நேரக்கிணல் கலைவாதியின் கண்ணோட்டம் துலாம்பரமாகத் தெரிய வருகிறது.

1. எழுத்தாளன் பிரசாரம் செய்யக் கூடாது என்ற வர்தமே மிகப்பெரிய பிரசாரமாகும். உண்மையில் அவ்வாறு கூறுவோர் பிரசாரத்தைக் குறைகூறவில்லை. குறிப்பிட்ட சில கருத்துக்களின் பரம்பலையே வெறுக்கின்றனர். ஏனெனில் கருத்துப் பிரசாரம் கலைவடிவத்திற்கு ஊறு செய்கின்றது என்று இவர்களால் நிரூபிக்க இயலாது. இவர்களே கொண்டாடுப பழைய காவியங்களும் பிரபந்தங்களும் பல்வேறு சமய, தத்துவ அமைப்புக்களைப் பிரசாரஞ் செய்ய எழுந்தனவே. உதாரணமாக முத்தமிழ்க்காப்பியம் என்றும் நெஞ்சையள்ளும் நூல் என்றும் பாராட்டப்படும் சிலப்பதிகாரம் மூன்று அடிப்படையான கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதற்காகவே எழுந்தது யாவருமறிந்த செய்தி. ஊழ்வினை விடாது பற்றிக் கொண்டு வரும்; பத்தினிப் பெண்டிரை உலகத்தோர் போற்றுவார்; அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறமே யமனாக அமையும். இம்மூன்று கோட்பாடுகளும் நிலைநாட்டவே தாம் காப்பியம் பாடியதாக ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். என்றோ வாழ்ந்த இளங்கோ போகட்டும். எமது காலத்தில் வாழ்ந்து எழுதிய எழுத்தாளரை எடுத்து நோக்குவோம். கலைவாதிகள் பரவசப்பட்டுப் பாராட்டும் ஓர் எழுத்தாளர் மு. தனையசிகங்கம். விஞ்ஞானம், சமயம் இவை இரண்டையும் இணைத்து மார்க்சியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பிரபஞ்ச யதார்த்தத்தை அவர் தனது இலக்கியக் கொள்கையாக வரித்திருந்தார். -மார்க்சியத்துக்கு மாற்றாக அதை விடச் சிறந்ததாக

‘சர்வோதயம்’ என்ற தத்துவத்தை முன்வைத்தார். இவற்றை எல்லாம் தனது கட்டுரைகளில் மட்டுமன்றி கதைகளிலும் எழுதினார். ஆனால் கலைவாதிகள் அதுபற்றிப் பேச்செடுப்பதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தத்துவத்துடன் நின்று விடாமல் இடைவிடாது தேடிக்கொண்டிருந்தார் என்று கூறிவிட்டு, அதிலே ‘கலையம்சம்’ தேடுவார்கள். ஆயினும் உண்மை என்ன? தனையிங்கம் மார்க்சியத்தை “விமர்சித்து” அதனையும் கடந்து சென்றமைக்காகவே அவரது பிரசாரத்தை முடிமறைத்துவிட்டு, அவரது படைப்புக்களில் கலையழகு இருக்கிறது என்று கூறுவர். கூர்ந்து கவனித்தால் கலைவாதிகள் வியந்தும், விதந்தும் பாராட்டும் எழுத்தாளர்கள் மார்க்சிய எதிர்ப்பாளராகவோ, அல்லது அதுபற்றி அக்கறை அற்றவராகவோ இருக்கக் காணலாம். இது தான் உண்மை.

2. நடை பற்றிய பேச்சு உண்மையில் பழைய காவிய இலக்கணங்களின் செல்வாக்கையே காட்டுகின்றது. ‘அலங்காரம்’ பழைய அரசவை இலக்கியங்களில் பல காரணங்களுக்காக வேண்டப்பட்டது. சமத்காரம், வித்துவத்தன்மை, சாதுரியம் முதலிய பண்புகள் போற்றப்பட்ட காலத்தில் அணி கவிதைக்கு இலக்கணமாக விதிக்கப்பட்டது. நடைச்சிறப்பு அத்தகைய அணிசம்பந்தமானதே. சப்த ஜாலங்களில் ஈடுபட்டு கிளுகிளுப்பை ஏற்படுத்தும் படைப்புக்களுக்கு அது ஒருவேளை தேவைப்படலாம். ஆனால் கலையழகு நடைச்சிறப்பிலேயே இருக்கிறது என்பது விபரீதமான வாதமாகும். அது ஒரு வகையான இலக்கியப் பிரபுத்துவத்தின் வெளிப்பாடு என்றே கூறவேண்டும்.

5. இனி. புற உலகிலும் பார்க்க அக உலகமே நவீன இலக்கியத்திற்குச் சிறப்பு

மிக்க பொருள் என்ற வாதத்தை நோக்குவோம். தமிழ் நாட்டிலே எழுத்து சஞ்சிகை வெளிவந்த காலத்திலே பாலியல் தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், பிறழ்ச்சிகளையும் மனவிகாரங்களையும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கலந்து பலர் ‘புதுக்கவிதை’கள் எழுதினார்கள். அவற்றை நவகவிதை, அற்புதக்கவிதை, கலை நயமிக்க படைப்புக்கள் என்று ஏகோபித்த குரலில் கலைவாதிகள் பாராட்டிச் கட்டுரைகள் எழுதினார்கள். பின்னர் வானம்பாடி சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கிய காலப் பகுதியில் புதுக்கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தில் மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. மனவெளி மாயைகளை அன்றி மனிதப்பிரச்சினைகளையும் சமுதாயக் கொடுமைகளையும் பெரியமனிதர்களின் சிறுமைகளையும் சின்னத்தனங்களையும் வர்க்கமோதல்களையும் முரண்பாடுகளையும் கவிஞர்கள் தமிழிலேயே பலருக்கும் புரியும் படியும் எழுதினார்கள். ஆனால் கலைவாதிகள் என்ன கூறினார்கள்? வானம்பாடி கவிஞர்கள் கோஷங்கள் எழுப்புகிறார்கள் கலையம்சம் அற்ற கவிதைகள் எழுதுகிறார்கள் என்று பிரலாபித்தார்கள்.

இவ்வாறு உதாரணங்கள் பல காட்டலாம். இங்கு கவனிக்க வேண்டியது இதுதான். கலைவாதிகளின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றையே மையமாகக் கொண்டுள்ளன. பௌதிக - யதார்த்த உலகின் பிரச்சினைகளுக்குச் சமுதாய ரீதியான தீர்வுகாட்டும் சித்தாந்தமும் அதன் வழி படைக்கப்படும் இலக்கியங்களும் எவ்வகையிலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டியன. மாறாக, மானசீகமான தனிமனித விவகாரங்களையும் விகாரங்களையும் விபரிக்கும் இலக்கியங்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியன. இதனை வெவ்வேறு வகையிலும் வடிவத்திலும் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் கூறுவார்கள். ‘அழகியல்’ என்பது அவர்களின் பிரம்மாஸ்திரம்; ஆழமாக நோக்கினால் கலைவாதிகள் அறிந்தோ அறியாமலோ, சமுதாய மாற்றத்துக்காகப் பரடுபடும் எழுத்தாளரின் ஆக்கங்களையே

அழகியவின் பெயரில் நிராகரிக்கின்றனர். இது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. வர்க்க முரண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகவே உள்ளது முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த ஷிமர்சகர ந. சண்முகரத்தினம் கூறியிருப்பது இவ்விடத்திற் பொருத்தமாயுள்ளது.

‘பிற்போக்கு அழகியல் வாதிகளின் அளவு கோல்களோ முற்றிலும் பொருந்தாதவை. ஆளும் வர்க்கத்தின் அழகியல் இரசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அளவுகோல்களினால் முற்போக்கு இலக்கியத்தை மதிப்பீடு செய்யும் அபத்தம் முற்றாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும். சமுதாயத்தின் ‘அசிங்கங்களை’ அழகுபடுத்துவதும், அநீதிகளை மூடிமறைப்பதுமே முதலாளித்துவ அழகியல் வாதத்தின் அரயசில் கடமைகளாகும்’

முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு அழகியல் பிரச்சினைகள் இல்லையென்பது எமது கருத்தல்ல. மாறாக அது எதிர்நோக்க வேண்டிய அழகியல் பிரச்சினைகள் அநேகம் உண்டு. ஆனால் அவற்றை முற்போக்கு உள்ளடக்கம் மக்களது இரசனை இயங்கங்களின் வளர்ச்சி அநுபவம் இவற்றின் அடிப்படையிலேயே எதிர்நோக்கித் தீர்க்க முடியும். கலைவாதிகள் நிலைபெறடைந்துள்ள அளவுகோல்களைக் கொண்டு முற்போக்கு இலக்கியத்தை அளக்க முற்படுகிறார்கள். ஆனால் முற்போக்கு இலக்கியமோ, புதியதோர் உலகத்தை உருவாக்க விழைவது போலவே அதற்கு உதவ வேண்டிய இலக்கியத்தினடியாகப் புதிய அழகியல் அளவுகோல்களையும் உருவாக்கி அளிக்க வேண்டிய கடமையை எதிர்நோக்குகிறது. முற்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்களே அதனையும் செய்வதற்குரியவர்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. அவை தனியே விரிவாக எழுதப்பட வேண்டியவை.

தத்துவ வாதிகள் உலகைப் பற்றிய விளக்கங்கள் கூறினர். ஆனால் விஷயமோ அதை மாற்றுவதுதான். - கார்ல் மாக்ஸ் -

காத்திருப்பு

உதயன்

கருக்கலின்,
கனத்த இருள்
கலையுமுன்னே...
கண்விழிப்பு

கடலில்
கால்கள் புதைவ
கடுகடுத்த காற்றில்...
கடும் குளிர் சிவிர்ப்பு

கரையைவிட்டு
கலம் நகர்ந்து
அலைகளை எதிர்த்து...
ஆண்மை கொண்டும்
கலம் நகர்கிறது...

வெய்யிலில்,
வெய்தணல் தகிக்க...
வெந்த உடல்கள்...
உழைப்பைத் தின்றும்
இழுப்பைத் தொடர்கிறது

ஒரு பகல் பொழுது,
இழுப்பது... ஏறுவது...
கரைந்தது... ஓடியே...
ஒரு சாதி மச்சமில்லை

பகல் புதைந்து...
இருள் முளைத்தது
கடல் விட்டகல...
கரையைத்தேடி
கலம் நகர்கிறது

கரையினிலே
காய்ந்த வயிறுகள்
கனவுகளின் கனப்பில்
காத்திருப்பு நீள்கிறது...

சமாந்தரம் கொள்ளாத உலகங்கள்

இரண்டு பெண்கள்
இரண்டு ஆடுகள்
அறுவடை முடிந்த வயல்வெளி கடந்து
கிழக்கே நடந்தனர்
கிழக்கிலும் வயல்வெளி.
நீளம் நீளமாய் வரம்பு தெரிந்தது
நீலம் நீலமாய் வானம் விரிந்தது
மஞ்சள் மலர்கள் பூத்து நிறைந்தன?
சணல் மரப் புதர்களுள்
மைனாக் குருவிகள்
மெல்ல இருந்து வெளியே பறந்தன!
இரண்டு பெண்கள்
ஒருத்தி சிறியவள்
மற்றவள் உடலை இளமை மெதுவாய்ப்
போர்த்தி இருந்தது.
முன்னும் பின்னுமாய் இரண்டு ஆடுகள்
நடந்து சென்றன.
இடையில் நின்று-
அறுகம் புற்களில் முதுகைத் தேய்த்து
மீண்டும் நடந்தன.
இரண்டு பெண்கள்,
இரண்டு ஆடுகள்!
அடிவான் சரிவில் நீண்டதான
சமாந்தர ரேகைகள் விழுத்தியபடி ஒரு
விமானம் எழுந்தது,
எழவும்-
வயல்வெளி இருந்த விழிகள் நான்கும்
விண்வெளிப் பரப்பில் சிலகணம்
தரிக்க-
அமைதி தழுவி இருந்த வெளிகளில்
மெல்லிய அதிர்வு.....!
இன்னும் விரைவாய்
விமானம் உயரும்...

இன்னும் சமாந்தர
ரேகைகள் வரையும்.....!
மாலேக்காற்றுக் கூந்தலை வருட,
வரம்பு நீளத்
தம் வழி தொடரும்-
இரண்டு பெண்கள்
இரண்டு ஆடுகள்.....!

தொடரும் இருப்பு

கரை முழுதும்
ஈரமணல் ஓயாதிரைந்தபடி
தொடர்ந்து அலைக் கரங்கள்
நிலம் நனைக்கும்
கால்பதிய-
நீள நடக்கின்றேன்
நடையில் நழுவி விழும்
ஒவ்வொரடியும்
தடங்கள் பதிக்குமொரு
வாழ்க்கை நிகழ்வாம்
காலமெனும் வெப்பம்
கதிர் வீசிச்
சூட்டிக்க
எல்லாத் தடமும் உதிரும்
உலர்ந்து விடும்.
தனித்தபடி எஞ்சுகிற ஒன்று
மீண்டும்-
தடங்கள் பதிக்குமொரு
வாழ்வில் இனித் தொடரும்.....,
அலைக் கரங்கள் மணலுக்கு
ஆகாய வெளியிருந்த
செம்பரிதி கடலுக்கு-
ஆழப்பதிந்தபடி
என்கவிதைச் சுவடுகளோ
உயிர் வாழும் துடிப்பிற்கு—!

சறுங்கலேயும் இனவாதமும்

கே. சண்முகலிங்கம்

சுனில் ஆரியரட்ண என்ற இளம் டைரக்டரின் சறுங்கலே (பட்டம்) சிங்கள தமிழ் இனப்பிரச்சினையை வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படம். மக்கள் யாவரும் தமிழர் சிங்களவர் என்ற பேதமின்றி வாழ முடியும். அடிப்படையில் மனிதர்கள் நல்லவர்கள். “கேடுகெட்ட அரசியல்” தான் மக்களைக் கெடுக்கிறது. சிங்கள இன வெறியர்களின் தாக்குதலுக்குப் பலியாகி உயிர் துறப்பதை இப்படம் சித்தரிக்கின்றது. சிங்களப் பெண்ணைக் காதலித்த இவன் காதலில் தோல்வியுற்று விரத்தியுற்ற மனநிலையில் தன்னத் தனியே வாழ்வைக் கடத்துகிறான். அவன் காதலித்த பெண்ணினது தாயின் இன உணர்வு நடராஜாவின் காதல் தோல்வியில் முடிவடைய காரணமாயிற்று. நடராஜாவின் ஒரே ஒரு தங்கையும் தற்கொலை செய்து விடுகிறாள். காரணம் யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவனை அவள் காதலிக்கிறாள். அந்த காதலை எதிர்க்கும் நடராஜா தனது தங்கையின் காதலன் மீது பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கக் கூட தயங்கவில்லை. இறுதியில் தங்கை கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்கிறாள். நடராஜாவின் சோகமயமான தனிமையான வாழ்வில் ஒளி ஊட்டும் ஒரே அம்சம் கசிப்புக் கடைக் காரனின் மகளான சிங்கள சிறுமியின் தொடர்புதான். அவளுக்கு நடராஜா பட்டங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறான். பட்டம் அந்தச் சிறுமியின் ஆசைக் கனவுகளின் சின்னம். அதே சமயம் நடராஜாவினது நிராசையினதும், வாழ்க்கைத் துன்பங்களினதும் உருவகமாகவும் அது விளங்குகிறது. இனப்பிரச்சினையைப் பொருளாகக் கொண்ட இப்படம் ஒரு துணிகரமான முயற்சி தான்.

‘லங்கா கார்டியன்’ மே முதலாம் திகதிய இதழில் சறுங்கலே பற்றி இரு விமர்சனக்

கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை இங்கு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம்.

புதுப் பெற்ற கலை, இலக்கிய விமர்சனமும் மார்க்சிசுமாவான நெஜி சிறிவர்த்தனா எழுதியிருப்பதன் சுருக்கம். “சறுங்கலே திரைப்படம் சிங்களவர் மத்தியில் என்னென்ன அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது. எனக்குறிப்பிட்டு அவை பற்றிய எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதுதான் இப்படம் பற்றி விமர்சிப்பதற்கு பொருத்தமான வழி.

முற்போக்கு விமர்சகர்கள் எனப்படுவோர் கூறும் கண்டனம் சறுங்கலே இனவாதத்தின் சமூக பொருளியல் காரணிகளை ஆராயவில்லை என்பது தான். ஒரு உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள் என்ற வகையில் இக் கூற்றுச் சரியானது தான். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இனவாதத்தின் சமூக பொருளியல் காரணிகளைப் பற்றி இப்படம் தொடராமல் விட்டது சந்தேகம் தான். ஏனெனில் இதை, இந்தப் படத்தை உருவாக்கியவர்களால் திருப்திகரமாகச் செய்ய முடிந்திருக்குமா? என்பதும் அவ்வாறு திருப்திகரமாகச் செய்திருதாலும் தணிக்கை சபையின் அங்கீகாரம் கிடைத்திருக்குமா என்பதும் சந்தேகம் தான். இனவாதம் பற்றி சறுங்கலே கூறும் கருத்து இதுதான். ‘மனிதர்கள் நல்லவர்கள் தரக்குறைவான அரசியல் தான் மனிதரைக் கெடுக்கிறது’ இக் கருத்து பாத்திர வாயிலாக வெளியிடப்பட்டாலும் நெறியாளரதும் கதாசிரியரதும் கருத்தும் இதுதான் என்பது படத்தின் அமைப்பு மூலம் வெளியாகின்றது. மனிதர் நல்லவர்கள் அரசியல் கெட்டது என்றால் கெட்ட மனிதர்களும் கெட்ட அரசியலும்

வந்த வகை எப்படி? எனினும் இந்தக் குறை பாடு காரணமாச் சறுங்கலையை நாம் ஒதுக்க வேண்டியதில்லை.

சறுங்கலே பற்றிக் கூறப்படும் கண்டனங்களில் வருந்தத்தக்கது இப்படம் 'பாரபட்சமானது' என்ற குற்றச்சாட்டுத் தான். சிங்கள இனவாதிகளைக் காட்டும் படம் தமிழ் இனவாதிகளைக் காட்டவில்லையாம். சில மத்திய தரவர்க்க அறிவாளிகள் கூட இப்படிச் சொல்கிறார்கள்.

கனில் ஆரியரட்டு என்ன ஒரு டொகு மென்டரி (விவரணப்படம்) எடுத்தாரா? விவரணப்படம் எடுத்திருந்தால் இனவாதத்தின் சகல அம்சங்களையும் காட்டத்தான் வேண்டும் ஆனால் கொழும்பில் வாழும் நடராஜா என்ற தமிழன் இனவெறிக்கு ஆளாகி இறப்பதைக் காட்டும் படம் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் இனவெறியர்களின் வெறியாட்டத்தையும் சித்தரிக்க வேண்டுமா. கொழும்புச் சூழலை விட்டு யாழ்ப்பாண விடயங்களிற்கு திசை திரும்புவதால் படத்தின் ஒருமை மாதிக்கப்பட மாட்டாதா? யூதர்கள் தாஜி இன வெறிக்கு ஆளாவதை சித்தரிக்கும் படம் ஒன்று சியோனிசத்தை - யூத இன வெறியையும் சித்தரிக்காததால் பாரபட்சமானது என்று கூறுவது என்ன வகை நியாயம்?

திரைக்கலை விமர்சன அடிப்படையில் தான் மேற்கூறிய பதிலை நான் தந்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்னொரு முக்கிய அம்சத்தையும் நான் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். 'பாரபட்சம்' என்ற குற்றச்சாட்டில் மறைந்திருப்பதும் மனதில் அடியாழத்தில் இருப்பதும் அடிபட்ட நோவிலால் முன்கூட்டி இனவாதத்தின் குரல் தான். இந்த உணர்வு எவ்வளவு ஆளமாகப் புரையோடி இருக்கிறது என்பதையும் மத்தியதர வர்க்க அறிவாளிகளும் இதிலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதையும் கவனியுங்கள். நடராஜா தனது சகோதரிக்கும் அவளது காதலனுக்கும் கொடுமைகள் செய்கிறான். கொழும்பில் அவன் அனுபவிக்கும் இனவெறிப் பலாத்

காரத்திற்கு முரணாக இதை படம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது. இதன் மூலம் இத்திரைப்படம் வெளிப்படுத்தும் பக்கச் சார்பின் மையை கவனிக்க மறுப்பவர்களை வேறு எவ்வகையில் விளங்கிக் கொள்வது.

நடராஜாவின் இரட்டைத் தன்மை என்ற முரண் இல்லாவிட்டால் ஒரு முனிவராக அல்லது கடவுளாகத் தான் கட்டப் பட்டிருப்பான். மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யும் அநியாயங்களில் ஒன்றை இன்னொன்றுடன் முறணுற அமைத்து இப்படம் காட்டுகிறது. இதன் மூலம் படத்தின் சமூக

ஆக்கத் திறனானது, நிறந்த பெரும் உள்ளடக்கத்திற்கு உறுதுணையாக அமையாதிருக்குமானால் அது ஒரு மோசடியே. அது தான் உருவவியல் கொள்கை எனப்படுவது. எவ்வித ஆழ்ந்த உள்ளடக்கத்தையும் கொண்டிராத "உறை"யானது உத்திக்கெனவே உத்தியைக் கையாடும் முறையேயாகும்.

கொன்ஸ்ரன்டினும்பெடினும்

உணர்வு எல்லை விரிவு படுகிறது. அமைதியும், சாந்தமும், பண்பும் உடையவனும் இன ஐக்கியத்தை விரும்புவவனுமான ஒருவன் சமயத்தின் பேரால் சாதி ஒடுக்கு முறையை ஆதரிப்பதோடு தன் சகோதரியின் தற்கொலைக்கும் காரணமாகின்றான். இத்தகைய ஒருவனின் நடத்தைமீது உண்டாகும் வெறுப்புணர்வைத்தான் இப்படம் மேலோங்கச் செய்கிறது. எனவே இது தமிழர் சார்பானதோ அல்லது எதிரானதோ அல்ல. சமூக சந்தர்ப்ப சூழல்களில் மனித நடத்தையின் திரிபுகளையும் பிறழ்வுகளையும் அதன் சிக்கலான தன்மையையும் இப்படம் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

கடிப்பு வியாபாரியின் மனைவி நடராஜா மீது அன்பும் மதிப்பும் உடையவளாக இருக்கிறாள். ஆனால் இனக்கலகம் தொடங்கியதும் அவளது போக்கு மாறுகிறது. தனது கணவன் இந்தக் கலகத்தில் சம்பந்தப்படாமல் இருந்தால்போதும் என்பதில் மட்டும் அவள் அக்கறை கொள்கிறாள். இதே போலவே நடராஜாவின் சகாவான சிங்கள நண்பன் ஒருவனும் கலகம் தொடங்கிய சமயத்தில் நடராஜாவிற்கு உதவிசெய்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்கிறான். தன் சொந்தப் பாதுகாப்பைக் கருதி அவனிலிருந்து விலகிக்கொள்கிறான். இவை சாதாரண 'நல்ல மனிதர்கள்' ஒரு பிரச்சினையான சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வளவு தூரம் மனம் வருந்தத்தக்க முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை யதார்த்தமாகவும் சிறப்பாகவும் காட்டுகின்றன.

சறுங்கலே கலார்தியில் குறைகள் எதுவும் அற்ற படம் என நான் கூறவில்லை. உதாரணமாக கலகம் நடைபெறும் சமயம் நடராஜா தனது பழைய காதலியை தேநீர்கடையொன்றில் வைத்துச் சந்திக்கும் காட்சி மிகவும். செயற்கையானது. அப்போது நடைபெறும் உரையாடலும் இயல்பற்றதாகவுள்ளது. எனினும் படத்தின் குறைகளைச் சமன்செய்யும் வகையில், கதைப்பொருளும் அதை வெளிக்கொணர்வதில் காட்டிய வெற்றியும் அமைந்துள்ளன.

காமினி பொன்சேகா மிகச்சிறப்பாக நடித்திருக்கிறார். அவரது நடிப்பை விட முக்கியம் அவர் தமிழகை வருவதுதான். சிங்கள பொதுசனங்களின் கனவுலக மன்னன் ஒரு தமிழகை திரையில் காட்டப்படுவது அவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய அதிர்ச்சி. இந்த அதிர்ச்சி நல்லதுதான். காமினிபொன்சேகா பற்றி பற்று வரவுக்கணக்குப்போட்டு மதிப்பீடு எதிர்காலத்தில் செய்யப்படும்போது அவரது குப்பைப்படங்களும், அவரது வலதுசாரி அரசியல் நடவடிக்கைகளும் பற்றுக்கணக்கில் பதியப்படும்.

இருப்பினும் இந்தப்படத்தில் அவர் ஏற்ற பங்கிற்காகவும், இந்தக் கதையை எழுதியதற்காகவும் அவரிற்கு வரவுப்பதிவு எழுதப்படும்”.

ஜே. உயன்கொட என்னும் விமர்சகர் சறுங்கலே ஒரு துணிகர முயற்சி என்று பாராட்டுகிறார். அவரது கருத்துக்கள் முழுவதையும் கூறுது ஒரேயொரு கருத்தை மட்டும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

‘இழிந்த அரசியல்தான் இனவாதத்தின் மூலகாரணம் என நடராஜா கருதுகிறான். மனிதர்கள் எந்த இனத்தவர்களாயினும் இயல்பாகவே நல்லவர்கள் அவர்களை அரசியல்தான் கெடுக்கிறது. இது நடராஜாவின் தத்துவம். இந்தத் தத்துவத்தைப் படம் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கவில்லை. ‘இழிந்த அரசியல் சிங்கள தமிழ் இனபேதத்திற்கும் இனக்கலவரங்களுக்கும் காரணம் என்பது ஓரளவு உண்மைதான். ஆனால் இதுதான் மூலகாரணம் அல்ல. தேசிய இனங்களை அடக்கி ஒடுக்குதல் என்பதன் மூலம் அதாவது அரசியல்மூலம்தான் இனவாதத்தைப் பூரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த அடிப்படை உண்மையை சுனிலும், காமினியும் உணரத் தவறிவிட்டனர். அரசியல்யீது மனிதாப நோக்கில் எழும் வெறுப்புணர்வைத் தான் இவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். இதன் தர்க்கரீதியான முடிவு என்ன. வெள்ளை இனத்தவரின் ஒடுக்குமுறையை உணராதவரை நீகிரோ ஒருவன் நல்ல மனிதன்! அதுபோலத்தான் நடராஜா போன்ற நல்ல தமிழர்களும்!! (இன ஒடுக்குமுறை பற்றி உணராதவரை நடராஜாக்கள் நல்லவர்கள்) தமிழர்களே உங்கள் ‘புனிதமான’ நம்பிக்கைகளுக்கு நீங்கள் பலியாகித் தியாகிகள் ஆடுங்கள்!!

நடராஜா பாத்திரத்தின் முக்கிய முரண் பாடாக அவனது இரட்டைநிலை (இன ஐக்கியம்பற்றிப் பேசும் அதே சமயம் சாதி வெறியாக இருப்பது) காட்டப்படுகிறது

ஆனால் தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அவனில் எழும் மன உணர்வுகளைத் தான் முக்கியப்படுத்திக் காட்டியிருக்க வேண்டும். இதற்கு மாறாக சாதிப் பிரச்சனைக்குக் கொடுத்த அழுத்தம் தேசியப் பிரச்சினையை மழுங்கச் செய்துவிட்டது !!

தமிழகை உள்ள நடராஜாவாஸ்கூட தேசிய இன ஒடுக்குமுறையை உணர முடியாமல் போவதைச் சுட்டிக்காட்டும் உயன்கொட, இனவாதத்தின் அடிப்படையை இது புரிய வைக்கவில்லை என்றும் இனவாதம்பற்றிய பூர்ஷுவா மிதவாதமும், மனிதரைய நோக்கும்தான் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது என்றும் கூறுகிறார்.

சிறிவர்த்தன, உயன்கொட இருவரின் கருத்துக்களில் வெளிப்படும் நேர்மையையும் துணிச்சலையும் நாம் பாராட்டுகிறோம். இன்றைய சூழலில் சிங்களவர்களின் வாயில் இருந்து இப்படியான கருத்துக்களைக் கேட்கும்போது அது நம்மவரில் சிலருக்கு நம்ப முடியாததாகக்கூட இருக்கலாம்.

மார்க்ஸிய சிந்தனையாளர்களால்தான் இனவாத பக்கச் சார்பிலிருந்து பூரண விடுதலை பெற முடியும் என்பதற்குச் சிறிவர்த்தன, உயன்கொட ஆகிய இருவரது கருத்துக்களும் சான்றுகள்.

○ கலையின் மிகப் பெரிய பணி, கனவுச் செயலை போக்குவதாகும். மாறு வேடங்களுக்குள் ஊடுருவிப் பார்ப்பதும், நமது வேட்கைகள், அச்சங்கள் ஆகியவற்றின் உண்மைத் தன்மையை நமது பிரக்ஞைக்கு வெளிப்படுத்துவதும், கலையின் பணியாகும். கனவுச் செயலோ, உறக்கத்தை பாதுகாக்கிறது. கலை கண்டு பிடிப்பு செய்கிறது. உறங்குபவனைத் தட்டியெழுப்ப முனைகிறது. கனவுச் செயலே அடக்குதலைச் சாதிக்க உதவுகிறது. கலைப் படைப்போ தரிசனத்தையும் உலகம் பற்றிய அனுபவத்தையும் தன்னுணர்வையும் உக்கிரப்படுத்தி ஆழப்படுத்துகிறது.

○ —ஏர்ன்ஸ்த் வான்டன் ஹாக்—

மழைகாலமும் கூலிப் பெண்களும்

வாகை மரம் பூசுதும்
வயல் வரம்பை நெல் மறைக்கும்
மஞ்சள் வெயில் தெரியாது
மழை முகில்கள் கவிந்து வரும்.
தலைமயிரை விரல் கொடுத்து
நீவி விடும் சூளிர் காற்றில்
வெண்கொக்கும், சிறகைகளும்
வான் முழுதும் இறகைசக்கும்—
வெய்யிலுக்கு மேனிதந்து
வெண்காயம் கிண்டவரும்
என் அழகுக் கிராமத்துப்
பெண்களது, கால்
இனிமேல் வெள்ளத்துள் ஆழும்
விரல்களுக்குச் சேறெடுக்கும்.....
எப்போதும் போல் இவர்கள்
நாற்று நடுகையிலே,
எல்லை வரம்புகளில் நெருஞ்சி
மலர் விரியும்
மீண்டும் இவர்கள்
திரும்பி வருகையிலோ—
நெற்கதிர்கள் சூலை தள்ளும்,
நீள் வரம்பு மறைந்துவிடும்
என்றும் இவர்களது
பூமி இருள் தின்னும்
பொழுது விடிந்தாலும்.....

—சேரன்.

∴ குறிப்பிட்ட தத்துவார்த்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது குறிப்பிட்ட அழகியல் ரசனைகளையும் அவ்வெழுத்தாளன் உருவாக்குகிறான்.

கொன்ஸ்ரன்டின ஃபெடின்

கருக்களின் மென் இருட்டு. கனத்த மென்னைத்தை கிழித்துக்கொண்டு காகக் கூட்டங்கள் கத்தின. தெருநாய்கள் ஊழையிட்டன. எங்கேயோ பட்டமரப் பொந்தி விருந்து கிளிக்ஞ்சு ஒன்று எதையோ பார்த்துப் பயந்து வீச்சிட்டுக் கத்தியது.

சரசுவுக்கு விழிப்புக் கண்டது. கண்ணுக்குள் என்னவோ உருளுவதுபோல் கச... முசுவென்று எரிந்தது. தேகம் முழுவதும் அடித்துப்போட்ட சோர்வு. கிடுகு வரிச்சுக் குள்ளால் பகல் உள்ளே வந்தது.

“அதுக்குள்ள விடிஞ்சு போச்சா...”

அவள் அலுத்துக்கொண்டாள். எப்போதும் அவளுக்கு அப்படித்தான் தூக்கத் திலிருந்து எழுந்துகொள்வதே பெரும் சுமை போல. நேற்று அம்மன் கோவில் கடை, சித் திருவிழா. ஸ்பீக்கரும் சினிமாப்பாட்டு மாய் அந்த அயல் முழுவதும் கலகலத்துப் போயிருந்தது. இரவு வழமைபோல் குட்டித் தம்பியரின் சங்கிலியன் கூத்து. திருவிழாவின் உச்சம். இரவு முழுவதும் வெற்றிலையைப் போட்டு அரைத்துக் கொண்டே கொட்ட கொட்ட விழித்திருந்து பார்த்து விட்டு சற்று நேரத்துக்கு முன்தான் தனது பரிவாரங்களுடன் வந்து படுக்கையில் சரிந்திருந்தான் சரசு.

குட்டித்தம்பியரின் பாட்டு இப்பொழுதும் காற்றில் கிணு ... கிணுத்தது. முகம் கூட முன்னுக்கு வந்து கண்ணுக்குள் நின்றது. சரசுவுக்கு அப்படி ஒரு பிரியம் அவன் பாட்டில். பாட்டில் மட்டுந்தான்.

அவன் எதையோ நினைத்தான். எதற்காகவோ சிரித்தான்.

“ஊரில் உள்ளவர்களெல்லாம் என்னமோ ... என்னமோ ...” எல்லாந்தான். வாயிலே வச்ச பேசுறங்க. அது என்ன இளவோ... அப்படி ஒரு புறியம் எனக்கு ... என்ற புருசனில் வச்சிருந்தம் திரி.

பக்கத்திலே குழந்தை முலைக்காம்பைச் சப்பியபடி உறங்கிப்போயிருந்தது. அதன் கடைவாயை துடைத்துவிட்டு சட்டையை இழுத்துச் சரிசெய்துகொண்டே எழுந்தான். குழந்தையின் மூத்திரத்தால் சேலை நனைந்திருந்தது. பிழிந்துவிட்டுக் கொண்டாள். கிளியல் இல்லாத பசுமமாக புரட்டிப் பார்த்து சீராக உடுத்துக்கொண்டாள்.

“எடி ... பொன்னு ... எழும்படி ... நல்லா நேரம்போட்டுது ..

பொன்னுலை எழுப்பினாள். அவள் என்னென்னவோ முணுமுணுத்தாள். பக்கத்தில் கிடந்த சின்னவி தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்துவிட்டு முறுபக்கம் திரும்பி சரிந்து கொண்டாள். நாகராசா, சின்னராணி முலைக்கு ஒருத்தராய் முறுகிப்போய்க் கிடந்தனர்.

“எம் எழும்படியெண்டால் ... அங்கால பார் எல்லாரும் அவதிப்பட்டு வெகிணம் எழும்பு புள்ள ...”

“போண ... நான் இண்டைக்குப் போகன் ... உம் ... உம் ...”

“ஏனடி புள்ள. திங்கக்கிழமையும் அதுவுமா ... பிழைப்புக் கிடக்கிற நாளில சுறுக்கா எழும்பி வெளிக்கிடு ... ...”

“ஒரே அலுப்பா இருக்குதண இராவுக்கும் ஒண்டும் தரேல்ல. எனக்குச் சரியாகப் படுக்குது ... ...”

பொன்னு அழுதுவிடுவாள்போலிருந்தது. சரசுக்கு நினைவு இருந்தது. மத்தியானம் பாண் வடங்கக் கொடுத்தது. அதற்குப் பின் இரவு!. இரவு என்ன? முடிச்சில் கூத்துச் செலவுக்கு என்றே பிடித்து வைத்திருந்த ஒரு ரூபாக்குத்தி. அது கடலை வாங்கிக் கொடுத்ததோடு சரி. கூத்து ரசிப்பில் எல்லாவற்றையும்தான் மறந்து விட்டாள்.

“என்ற குஞ்செல்ல ... நீ போனால் தானடி நான் அடுப்பு பத்த வைப்பன்.... நான் புள்ளைக்கு விசாலாச்சிக் கிழவி வந்தோடன கிளங்குப் சம்பலும் வாங்கி ஒருத் தருக்கும் குடுக்காம ஒழிச்சு வைப்பன்...”

• “...உம் உப்புடித்தான் நேத்தக் காலம் புறமும் சொன்னனி”

“என்ற வைரவராணை வேண்டி வைப்பன்”

சரசு தலையில் தொட்டு வைத்தாள். பொன்னு மறுபடியும் அம்மாவை நம்பினாள். எழுந்து பாயில் குந்திக்கொண்டாள். சிக்குப் பிடித்த தலையை பற ... பற ... வென்று சொறிந்தாள். மறுபடியும் கண்களை மூடினாள். மீண்டும் விழித்தாள்.

சரசு குடிசை வாசலுக்கு வந்தாள். சோழகம் பிய்த்து வாங்கியது. முகட்டுக் கிடுகுகள் வரிச்சை விட்டு...எம்...எம்பிக்குதித்தன’ அப்படி ஒரு வேகம்: இப்படித்தான் ஒரு நாள் சோழகம் அமர்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோதுதான் கணபதி இவளைத் திட்டிக் கொண்டே வடக்குப் பக்கமாகப் போனாள். காற்றில் இரைச்சலுக்குள் அப்படியே அழுங்கிப் போனதில் இவளுக்கு எதுவும் கேட்கவில்லை.

அவன் அதற்குப்பின் இந்தப்பக்கமே வரவில்லை. கணபதி “வகுப்புத் தொழில்தான் செய்து வந்தவன். அலுப்பாந்திக்கு வரும் வந்தைகளிலிருந்து மூட்டைகளை இறக்கி ஏதோ நாலு காசு சம்பாதிக்கச் செய்தான்.

மாட்டுடன் வண்டில் ஒன்றை வாங்கினான். அதற்குப்பின்தான் ஏனோ நிறையக் குடிக்கத் தொடங்கினான்.

இரவில் வருவான். நிறைவேறியில் மூர்க்கத்தனமாக சரசுவை அடிப்பான். அவளும் ஏதாவது கையில் கிடைத்ததால் எறிந்துதனது இயலாமை ஆத்திரம் எல்லாவற்றையுமே தீர்த்துக்கொள்வாள். பிள்ளைகள் கூக்குரல் வைக்கும். கணபதியை அறிந்த அயலவர்கள் ஏன் வரப்போகிறார்கள்.

அடுத்த நாளும் ... அதற்கு அடுத்த நாளும்...தாக்குதல்கள். தற்காப்புத் தாக்குதல்கள்...கூக்குரல்கள் தொடரும்.

“போடா வேசயடமோனே... விட்டுப் விட்டு... போடா குடிகார தாமமோன்..... போடா...” இது சரசுவின் வாய்ப்பாடு.

கணபதி பலமுறை விட்டுவிட்டுப் போனவன்தான். தொடர்ந்து இரு இரவுகள் எப்படியோ எங்கேயோ கழித்துவிடுவான். அப்பறமாக எப்படியோ சமரசம் நடந்து கொள்ளும். இவ்வளவு அமளிக்குள்ளும் சரசு நசுக்கிடாமல் ஐந்தைப் பெற்றுப் போட்டு விட்டாள்...

இந்தமுறை கணபதி திரும்பவில்லை. ஒரு நாள், இரண்டுநாள், ஒரு வாரம்...ஒருமாதம் ஒருவருசம்... அவன் திரும்பவே இல்லை. இது சரசுவிற்கு ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. அவனுடைய “சரிப்பலவீனத்தை” அறிந்து வைத்திருந்த அவளுக்கு அவனுடைய வைராக்கியம் ஒருவிதத்தில் அதிர்ச்சியாகக் கூட இருந்தது.

அவளுக்கும் அப்படித்தான் ஒருநாள்... இரண்டுநாள்...ஒருவாரம் ...ஒருமாதம்...ஒரு வருசம்...அப்புறம் கணபதி என்ற ‘மனிதனை’ மறந்தே போய்விட்டான். அதற்காக துக்கப்படுவதையும் நிறுத்திக் கொண்டான்.

சில நாட்களுக்குமுன்தான் குட்டித்தம்பியர் கதைவாக்கில் சொல்லி வைத்தார்.

கணபதி காங்கேசுந்துறைக்கு வரும் கப்பல் களிவிருந்து மூட்டை இறக்குகிறான். அங்கேயே குடியும் குடித்தனமும் மறுபடியும் ஆடிப் போய்விட்டதாம்.

காற்று ஒரு கணம் சுழன்றது. பக்கேன்று மண்ணைத் தூவி முகத்தில் அடித்தது கரக கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

தூரத்தில் வயல் வெளி தெரிந்தது. கூத்துக்கொட்டளை நின்ற சிலர் பிரித்தக் கட்டிக் கொண்டிருந்தனர். குட்டித்தம்பியரும் சிலவேளை அங்குதான் நிற்பார்.

குட்டித்தம்பியர் கனையானவர். காசு உள் ணவர். வெற்றிலையும் வாயுமாய் ஏல்லை ருடனும் சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசுவார். ராகு கூத்துக்கு குட்டித்தம்பியரை அசைக்கவே முடியாது. பரட்டு அப்படி. வேகப் பொருத் தம் அப்படி. அவருடைய இளைய பெண்ணுக்கு மூன்று பிள்ளைகள். இப்படி ஏல்லாம் இருந்து கொண்டும் தான் சரசலிடம் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தார் குட்டித்தம்பியர்.

பக்கத்துக் குடிசைகளிலும் உரத்த பேச்சுக்குரல். கடற்கரைக்குப் போவதற்கு பலர் ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தனர்.

பொன்னு வேலிமுலைக்குள் ஒன்றுக்கு குத்திக் கொண்டிருந்தான். கரக கூரைக்கு மேல் காயப் போட்டிருந்த உமலை எடுத்து தான். ஏற்கனவே கிழிந்து போயிருந்த முலைகள் இன்னும் பெரிதாகியிருந்தன. ஒலை எடுத்து கிளிவுகளை பொத்திப் போடவேண்டும் என்று நேற்று நினைத்திருந்தவன். திரு விழா சந்தடியில் மறந்தே போய்விட்டான்.

உமலை விரித்துப்பார்த்தான். செதிள் களும் செத்த குஞ்சுமின்களுமாய் வெடில் பக்கென்று மூஞ்சியில் அடித்தது. வயிற் றைக் குமட்டுவதுபோல்.

பொன்னு இப்போ பாலையை துளாலிக் கொண்டிருந்தான். ஏதோ சொட்டு நீர் கைகளை நனைத்தது. முகத்தில் தட்டிக் கொண்டான். கண் பிளையும் எச்சில் காய்ந்திருந்த கடைவாயையும் பாலாடையால் துடைத்துக் கொண்டான்.

அத்தப் பாலாடை ஏப்படியெல்லாமோ கிழிந்து போயிருந்தது. மேல் உடம்பில் அம்மாவின் பெரிய சட்டை தொன... தொன வென்றிருந்ததை இறக்கி வயிற்றுடன் முடிந் திருந்தான்.

சரசு அவளுடைய தலையை கையால் நீவிவிட்டான். அழுக்குத்துண்டு ஒன்றிலுள் மயிரைச் சேர்த்து சிலுங்காமல் கட்டிவிட் டான்.

“அம்மா எனக்கு... ஒரு சட்ட தச்சத் தாவண்ண... இதத்தானே நெடுகிலும் போடு றன். கடக்கரைக்கு வாறபொடியள் எல் லாம் எனக்கு நொட்ட சொல்லுகினம்...”

“பொறு புள்ள. சின்னாச்சி அக்கா வோட நாள்சீட்டு புடிச்சிருக்கிறன். விழுந் தோடன உனக்கு சீத்தயில ஒருகவுண் தச் சுத்தருவன்...”

பொன்னு உமலைத் தூக்கிக் கொண் டான். ஏப்போதாவது இவனோட கூடிப் போற சின்னலியும் ஏழுந்து வந்துவிட்டான்.

“கவனம் புள்ள... காத்துக்குள்ள... கார் வாறதுகூட கேக்காது... சின்னலியு கூல னமாக கையில் புடிச்சுக் கூட்டிக் கொண்டு போ...”

அவர்கள் போய்விட்டார்கள். இவன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே உள்ளே வந் தான். குழந்தை அழுதுகொண்டிருந்தது.

வினாக்கு முலையில் சரிந்து கிடந்தது. அனை எடுத்து நிமிர்த்தி வைத்தான். தீப் பெட்டியை உரசிக் கொழுத்தினான். சடக் கென்று ஒளி நிமிர்ந்தது. அத்துடன் பக் கென்று மறுபடியும் அனைந்தது.

இப்போது குழந்தை இன்னும் வீறிட் டது. தேவீராவது வைக்கலாம் என்று நினைத்தவன் புல்பராணியைத் தேடினான். அங்கு ஒருவருமே இல்லை. அத்த விடிகாலை யிலேயே... எங்கேயோ ஒடிவிட்டனர். எங்கே போவார்கள். கடற்கரை சூப்பை மேட்டில் ஏதாவது பொறுக்கிக் கொண் டிருப்பார்கள்.

அவள் வெளியில் வந்து குரல் கொடுத்தாள்.

“எடி புஸ்பராணி... இங்க வந்து புள்ளையைத் தூக்கி வைச்சிரடி...”

வெகு அண்மையில் ஏதோ பாட்டின் முணுமுணுப்பு கேட்டது, குட்டித்தம்பியர் தான் வந்து கொண்டிருந்தார்.

சரசு தேவீர் வைப்பதற்காக குசினிக் குள்புகுந்துவிட்டாள்.

அவர் வரும் வேளைகளில் அவளுக்கு சந்தோசந்தான். இருந்தாலும் அடிமனக்கிடக்கையில் ஏதோ துரு... துருவென்று முடக்குவாதம் செய்தது. புரியாத என்னவோ ஒன்று.

“என்ன... சரசு... தேத்தண்ணி வைக்கிறியா... எனக்கும் கொஞ்சம் கொண்டாசுட...சுட”.

குட்டித்தம்பியர் வழமையாக உட்காரும் மரப்பெட்டியில் குந்திக் கொண்டார். தலைக்கு மேல் பூவரசுநிழல் விழுந்திருந்தது. வெய்யில் சற்று எட்டித்தான் நின்றுகொண்டிருந்தது. இன்னும் அரையணி நேரத்திற்காவது அதில் இருக்கலாம். அப்புறம் அந்த இடத்தில் இருக்க இயலாது. உள்ளே போக வேண்டும் அல்லது வெளியே போக வேண்டும்.

சரசு தேவீர்க் கோப்பையும் சக்கரைக் குறுகலையும் கொண்டுவந்து வைத்தாள். குட்டித்தம்பியர் செழுமையான அவள் உடலை ஒரு தடவை கண்களால் ஸ்பரிசித்தார். அவளும் கவனிக்காமல் என்ன... உதட்டைப் பிதுக்கிக்கொண்டு ஒருக்களித்துப் பார்த்தாள்.

கொடுப்புக்குள் வைத்திருந்த வெற்றிலைச் சப்பலை தூ... தூ... வென்று துப்பிவிட்டு செம்பிலிருந்து நீரினால் நன்றாகக் கொப்பளித்துக் கொண்டார். அதற்காகவே வந்தவர் போல் தேவீரை ருசித்துக் குடித்தார்.

அவருடைய முகத்தில் இரவு பூசிய பூச்சு இன்னும் அழியவில்லை. மழுங்க

வழித்திருந்த முகத்தில் மீசையிருந்த இடத்தில் ஏதோ அழித்துபோன கறுப்புக் கோட்டின் மெல்லிய தழும்பு. கண்களில் நித்திரையின் கணப்பு. அந்தக் கோலத்தில் அவரைப் பார்க்க சற்று வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது. இவரா இரவு சங்கிலியனாக வீரத்தோடு பெரிய மீசையைத் திருகிக் கொண்டு வந்தவர்!

“என்ன புள்ள இரவு கூத்துப் பாத்தியா எப்படி இருந்தது...”

“என்ன... ஏதோ... காணாத ஆளாட்டம். முன்னுக்குத் தானே இருந்தான்... பாத்துப் பாத்து பல்லைக் காட்டிப் போட்டு...”

குட்டித்தம்பியர் விநயமாகச் சிரித்தார். அவரது சின்னத் தொந்தி சற்றுக் குலுங்கியது.

“அது கிடச்சுட்டும் புள்ள... என்ற படிப்பு எப்பிடி...”

“பிள்குத்து நீங்க வந்தபிறகுதான் வலு எழுப்பமாக இருந்தது எண்டு எல்லோரும் பறஞ்சு கொண்டு வந்தினம்...”

குட்டித்தம்பியருக்கு வலு சந்தோசம். தேவீர் முழுவதையும் ஒரே மூச்சில் உறிஞ்சிவிட்டு கோப்பையை வைத்தார். மடிக்குள் செருகி வைத்துக் கொண்டு வந்த சிறிய “பார்சல்” ஒன்றை அவளிடம் நீட்டிக் கொடுத்தார்.

அவள் பவிசாக சிரித்துக் கொண்டே வாங்கி விரித்துப் பார்த்தாள். அது பூவிழுந்த சட்டைத்துண்டு. அந்தக் கணத்தில் பொன்னுவைத்தான் நினைத்துக் கொண்டாள் சரசு. இன்னும் அவளுக்கு சந்தோசமாக இருந்தது. அவர் எப்போதாவது இப்படித் தருவது தான். ஆனாலும் அதற்காக ஏங்கி இருந்தவளில்லை...

இருவருமாக என்னவோ எல்லாம் பேசினர். வெளியில் யாரோவரும் சத்தம் கேட்டது. இருவருமே ஏக்காலத்தில் திரும்பிப் பார்த்தனர். பொன்னு நன்றாக நனைந்து போய்வந்து கொண்டிருந்தான்.

அவள் முகத்திலும் கைகால்களிலும் சேறு அப்பியிருந்தது. அவள் அழுதிருக்க வேண்டும். முகம் வேறு வீங்கியிருந்தது. பக்கத்தில் அவள் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வடக்குத் தெரு கிழவி மேரி. அவள் தலையில் மீன் விற்கும் கடகமும் சுளகும். பின்னால் சின்னவி, கேவி... கேவி... இன்னும் அழுது கொண்டதான் வந்தாள்.

சரசு ஒருகணம் அப்படியே திகைத்து நின்றாள். அடுத்த கணம் குரல் எடுத்து எட்டு வீட்டுக்குக்கேட்க கத்தினாள்.

“என்ன... நடந்தது... என்ர புள்ளைக்கு என்ன நடந்தது...”

சின்னவி அடக்கி வைத்திருந்தது வெடித்துச் சிதறியது போல் பெரும் குரல் எடுத்து அழுதான்... கேவி... கேவி... அழுதான்.

“அக்கா புறக்கி வைச்சிருந்த மீன் அந்த ஆனக்கொட்டப் பொடியன் களவெடுத்துப் போட்டான்... அக்கா... அவன் அடிச்சா... அவன் அக்காவ கடலுக்க தள்ளிப்போட்டான்...” உம்... உம்...”

மேரிக் கிழவி அப்பொழுதுதான் குட்டித்தம்பியர் முற்றத்தில் இருப்பதைக் கவனித்தாள். அவள் முகம் சுருக்கென்று உள்ளிழுத்துக் கொண்டது. வெறுப்புடன் விசுக்கென்று முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டாள்.

“இந்தா... சரசு... புள்ளைய கூட்டிக் கொண்டு முதலில உள்ள போ... எல்லாதையும்... நான் சொல்லுறன்.”

சரசுவுக்கு விளங்கி விட்டது. பொன்னுவை மெதுவாக அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே போனாள். மேரிக் கிழவியும் தொடர்ந்து போனாள்... உள்ளே கிழவியின் மேல்லிய குரல் வெகு நேரம் கேட்டது.

“இந்தா... சரசு... நான் சொல்லுறத கவனிச்சிக் கேள். விலபோகிற குமர் வீட்டுக்கு வத்திருக்கு... இனி எண்டாலும் இந்த அறுதலிமோன அண்டப் பிடிக்காத...”

மேரிக்கிழவி வெளியில் வந்தாள். இறக்கி வைத்திருந்த கடகம் சுளகைத் தலையில்

தூக்கி வைத்துக்கொண்டாள். குட்டித்தம்பியர் இருப்பதையே கவனியாதவளாய்... வீடு... வீடு... வென நடந்தாள்.

குட்டித்தம்பியர் எதுவும் புரியாதவராய் முற்றத்து மரப்பெட்டியில் இன்னமும் தான் இருந்தார். வெய்யில் மரப்பெட்டிக்கு அருகே வந்துவிட்டது. இனி அதில் இருக்க இயலாது, கண்கள் வேறு சுளற்றி அடித்தது. ஒரு கண் நித்திரை கொண்டதான் தீர்க்க வேண்டும். சரசுவைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்லலாம் என்று நினைத்தார். வெகு நேரம். சரசு வெளியில் வரவே இல்லை... சரசு ஏன் வெளியில் வரவில்லை...

“சரசு... நான் அப்ப... போட்டுவாறன்...”

அவர் எழுந்து கொண்டார். தோளில் கிடந்த துண்டினால் முகத்தை அழுத்தி துடைத்தார். வீட்டை தேடி விளங்காத தீவிரத்துடன் நடக்கத் தொடங்கினார்.

சரசு வெளியில் வந்தாள். குட்டித்தம்பியர் கொண்டுவந்த துணிப் “பார்சல்” விரித்த படிதான் முற்றத்தில் கிடந்தது.

“குட்டித்தம்பியரும் கிழவி சொன்னதக் கேட்டிருப்பாரோ...”

அவள் மறுபடியும் கணபதியை நினைத்துக் கொண்டாள். அவள் நெஞ்சுக்குள் ஏதோ வந்து அடைத்தது. பொன்னு இனிமீன் பொறுக்க வெளியில் போகமாட்டான். குட்டித்தம்பியரும் இனி வரமாட்டான். அப்படித்தான் அவள் நினைத்தாள். அவ்வாறே நடக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினாள்.

அவள் எல்லோரையும் இழந்துதான் விட்டாள். ஆனாலும் என்ன? எதையும் இழந்து விடாத நெஞ்சுறுதி. அவளுக்கு அப்படி ஒரு பயிற்சி எப்படியோ ஏற்பட்டுவிட்டது.

அவள் எழுந்து நடக்கிறாள். பொன்னு பெரியவளாகி விட்டதை உறவினர்களுக்கு வீடுவீடாகச் சென்று சொல்லித் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஈழ, தமிழக எழுத்தாளர்களின்
நாவல்கள் யாவற்றையும்
குறைந்த கட்டணத்தில்
வாசிப்பதற்கு

பிரிய வாசகர் வட்டம்
82, பிறவுன் வீதி,
நீராவியடி,
யாழ்ப்பாணம்.

புதிய நூல்கள்:-

- சமூகக் கல்வி - 6, 9, 10
(புதிய பதிப்பு)
- சமூகக் கல்வி படவேலை 6, 9, 10
(க. குணராசா)
- பாரதச் சுருக்கம்
ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை
- சுந்தரகாண்டம்
காட்சிப் படலம்
வேந்தனார் உரை
- இந்துசமய பாடம்
சொக்கன்

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை,
234, கே. கே. எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With best Compliments

FROM

LAFFER
TAILORING

AMEEN BUILDING
63/2 (24/1) GRANDBAZAAR,
JAFFNA.

யாழ்நகரிலும், திருநெல்வேலியிலும்
தரமான ஆங்கிலக்கல்விக்கு

MUTHULINGAM'S
ENGLISH ACADEMY

பலாலி வீதி,
திருநெல்வேலி வடக்குச் சந்தி
யாழ்ப்பாணம்.

மேலதிக விபரங்களுக்கு: நேரில்/தபாலில்

மௌ. சித்திரலேகா

ஈழத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்

சில குறிப்புகள்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தில் அரசியல் உணர்வுபூர்வமாக இடம் பெறத்தொடங்கியது இந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்தேயாகும். இதற்குமுன்னர் அரசியற் கருத்துகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் இலக்கியம் பிரதிபலித்து வந்தது. எனினும் ஐம்பதுகளின் பின்னரே இலக்கியத்திற்கும் அரசியலுக்கு மிடையிலுள்ள இடையரூத் தொடர்பை வற்புறுத்தி அரசியல் நோக்கத்துடன் இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்று கூறும் கோட்பாடு எழுத்தாளர்களிடையே இடம் பெற்றது.

இலங்கை முற்போக்கெழுத்தாளர் சங்கம் இப்பணியினைச் செய்வதில் முன்னின்றது. 1954-ம் ஆண்டு சங்கத்தின் விதிகளையும் நோக்கத்தையும் பற்றி வெளியிட்ட சிறு கைதூலில் பின்வருமாறு கூறியிருந்தது. “மனித வார்க்கம் யுகயுகாந்திரமாகக் கனவு கண்ட இலட்சியக் கனவைக் சாதனையிலாத வார்க்பேதமற்ற ஒப்பில்லாச் சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்க மனிதப் பெருங்குடி மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்தையும் அதில் தோன்றும் புதிய சமுதாய அமைப்பையும் பிரதிபலிக்கும் சோசலிஸ்ட்யதார்த்த வாதம் என்ற இலக்கிய தத்துவத்தை இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தனது இறுதி இலட்சியமாக ஏற்றுக் கொள்கிறது”. மார்க்ஸியம் பெற்றெடுத்த இலட்சியக் கோட்பாடே சோசலிஸ்ட்யதார்த்தவாதமாகும். இவ்வகையில் தெளிவான ஒரு அரசியல் சித்தாந்தம் உள்ள எழுத்தாளர் ஸ்தாபனமாக முற்போக்கெழுத்தாளர் சங்கம் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டது, இதில்

உறுப்பினராக இருந்த பலர் அக்காலத்துக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர்களாகவோ அல்லது அனுதாபிகளாகவோ இருந்தார்கள். கட்சி பிரிந்து எழுத்தாளர் ஸ்தாபனம் வேகமிழந்த போதும் எழுத்தாளர்களின் அரசியலுபாடு தொடர்ந்தது.

இவ்வாறு இடதுசாரி அரசியல் சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பிரவேசத்துடனேயே ஈழத்து எழுத்துலகில் சமூகத்திற்கும் இலக்கியத்திற்குமுள்ள தொடர்பு பற்றிய பிரக்ஞை அதிகரித்தது; நிலை நிறுத்தப்பட்டது. இதுமட்டுமன்றி இலக்கியம் சமூகத்தை மாற்றவும் செயலுக்குத் தூண்டவும் பயன் படவேண்டும் என்ற கருத்தும் இதிலிருந்து கிளைத்தது. இலக்கியம் மனிதனைச் செயலுக்குத் தூண்டவேண்டும் என்ற கருத்தை உறுதியாகக் கைக்கொண்டிருந்தோரும் இடதுசாரி அரசியல் சார்புள்ள எழுத்தாளர்களாகவேயிருந்தனர். “தன்னைச் சுற்றி அடிமைத்தனத்திலும், சுரண்டலிலும், வறுமையிலும், பட்டினியிலும் மற்றும் சமூகக் கொடுமைகளிலும் தனது சகோதரமனிதன் உழன்று உழன்று வெந்து கருகிக் கொண்டிருக்கும் போது எந்த ஒரு இலக்கியம் மனித குலத்தின் இத்தகைய அலறலைக் கேட்கவில்லையோ அவர்களின் விடுதலைக்காகவும் விமோசனத்திற்காகவும் போராடவில்லையோ அந்த இலக்கியம் இலக்கியமாக இருக்கமுடியாது.” என இவர்கள் பிரகடனம் செய்தனர். எழுத்தாளனுக்குரிய சமூகப் பிரக்ஞையை மட்டுமன்றி குறிப்பிட்ட ஒரு அரசியல் சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் அதனை உருவாக்கி

வளர்த்தெடுக்கும் பணியில் எழுத்தாளர்களுடன் விமர்சகர்களும் பங்கு கொண்டனர். இதற்கு எதிர்க்குரல்கள் பல்வேறுமட்டங்களிலிருந்தும் ஒலித்தன. இவற்றுக்கிடையிலும் எமது இலக்கிய உலகின் அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய நோக்கு நிலைபெற்றது. இலக்கிய படைப்புகள் இதனை எந்தளவு சரியானபடி வெளிக்காட்டின என்பது பிரச்சனைக்குரியதுதான். ஆனால் இன்றைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களிடம் இலக்கியக் கோட்பாடாகவே இது இடம் பெற்றுவிட்டதை மறுப்பதற்கில்லை.

இதிலிருந்தே இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு முதன்மை தரும்போக்கொன்றும் உருவானது. எந்த இலக்கிய மாயிலும் சரி அது எதைக் கூறுகிறது என்பதை பொறுத்தே தரநிர்ணயம் செய்யும் ஒரு போக்கு எமது இலக்கிய உலகில் சில விரும்பத்தகாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தினாலும் கூடியளவு சமூகக் கண்ணோட்டத்தை எழுத்தாளர்கள் கைக்கொள்வதற்கு வழிவகுத்தது. இலக்கியப் படைப்பில் மாத்திரமன்றி இலக்கிய ஆய்விலும் இச்சமூகவியல் கண்ணோட்டமும் கமுகப் பிரச்சனையும் புதிய பாதையையே பிடித்து எழுந்தன எனலாம்.

ஈழத்தெழுத்தாளர் தம்மை தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்திற்குரியவராக மட்டுமன்றி உலகஇலக்கிய வானிகளாகவே கண்டு பெருமிதப்படவும் இடதுசாரி அரசியலுணர்வு வழிவகுத்தது. ஏகாதிபத்திய ஏதிர்ப்பு பொதுவுடமை விருப்பு, சுதந்திர எழுச்சி, தேசிய விழிப்பு ஆகியவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் எங்கு தோன்றினும் அவற்றைப் போற்றுவதும் தமிழில் அவற்றை அறிமுகம் செய்வதும் நிகழ்ந்தன. மார்க்சிசம் கார்விலிருந்து பாப்ளெநெருடாவரை பல நாட்டு இலக்கிய கர்த்தாக்களும் இவ்வகையிலேயே இங்கு அறிமுகமாயினர். இவ் தவிர ஏனைய சிலமொழிகளுக்கும் ஈழத் தமிழிலக்கியம் பரிச்சயமாகியது. சில சிறு கதைகள் செம்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சமீபத்தில் சிங்களத்தில் வெளி

யாகியுள்ள 'இந்து சக லங்கா' என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் தமிழ் கவிதைகள் பல அடங்கியுள்ளன. இத்தகைய பரஸ்பர அறிமுகத்திற்கும் சொந்தம் கொண்டாடலுக்கும் பொதுமையான ஒரு அரசியற்கோட்பாடே பாலமாக அமைந்தது.

அரசியலை முதன்மைப் படுத்தியதால் மேற்கூறிய சில நல்விளைவுகள் எமது இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டதை மறுக்கமுடியாது. அதே சமயம் பிரச்சனைக்கு வழிவகுத்த சில நிகழ்வுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. இவற்றை இன்றைய கட்டத்தில் மனந்திறந்து சிந்தித்தல் பயன் விளைவிக்கும். அரசியலைக் கைக்கொண்டதாலோ அரசியலை எழுத்தாளர் சார்ந்திருந்ததாலோ இவ்விளைவுகள் ஏற்பட்டன எனத் தவறாக அர்த்தம் செய்து கொள்ளக் கூடாது.

இடதுசாரி அரசியல் சித்தாந்தத்தைக் கைக்கொண்டோர் தம்மை ஒரு அணியாகவும் அதனை வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களையும் எதிர்ப்போரையும் இன்னோர் அணியாகக் கொண்டனர். இதனால் சில சமயங்களில் முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கொண்ட படைப்புகள் இவ் 'எதிர்' அணியிடமிருந்து வந்தபோதும் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவம் அருகியது. இடதுசாரி எழுத்தாளர்களிடையே இத்தற்கு விதிவிலக்கு அளவிற்கும் இல்லாமலில்லை. இந்நிலையில் 'எதிர்' அணியாகக் கருதப்பட்டோரை முற்றாக ஒதுக்குவதும் கடுமையாக விமர்சனம் செய்வதும் இடம் பெற்றது. முற்போக்கிலக்கியக் கோட்பாட்டை வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்புணர்வில் சக அணிவினரையன்றி ஏனையோரைக் கவனித்து அவர்கள் படைப்புகளை ஆய்வுசெய்யும் வசதியும் தெவையும் இல்லாமலிருந்திருக்கலாம். எனினும் இதுவே ஒரு நோக்கு நிலையாக மாறுபடும் ஈழத்தின் ஆரோக்கியமான முற்போக்கு இலக்கிய வளர்க்கிதழ்ப் பாதகமாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கிய பொருளுக்கு முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் அளித்தபோது அது கையாளப்பட்ட விதம் அல்லது அணுகப்பட்ட விதம் தொடர்பான ஆய்வுகள் அதிகளவு நடைபெறவில்லை. இதனால் கலைப் படைப்பின் அழகியல் அம்சங்கள் பற்றிய உணர்வு எழுத்தாளர்களிடையே சரிவரச் செயற்படவில்லை. உண்மையில் படைப்பின் அழகியலும் உள்ளடக்கமும் வேறுவேறான தல்ல. இரண்டும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தவை ஒன்றில் ஒன்று இணைந்தவை. இவ்வகையில் அழகியல் என்பது உள்ளடக்கம் சார்ந்த விஷயமே. ஆனால் “இவை நேரே திரான சுத்தக் கலைவாதிகளே அழகியல் பற்றிப் பேசுபவர்கள்” என்ற கருத்து பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களிடே இருந்து வருகிறது. இதுமட்டுமன்றி அழகியல்பற்றி பேசுவோர் பிற்போக்கனவர் என்ற கருத்தும் வளர்ந்து வந்துள்ளது. இக்குற்றச்சாட்டு எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் பொருத்தமான தல்ல. ஏனெனில் இன்று இலக்கியத்துடன் அரசியல் நிலைப்பாட்டையும் சமூகப்பாட்டையும் வற்புறுத்துபவர் பலர் இலக்கிய அழகியல் பற்றியும் கவனம் கொண்டுள்ளனர்.

குறிப்பிட்ட சில கோட்பாடுகளையே இலக்கியங்களிற் கண்டு பாராட்டுவதனாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு போக்கைப் பற்றியே அடிக்கடி விதந்துரைப்பதனாலும் இப்படைப்புகள் யாவற்றையும் பொதுவாக அவதானித்துப் பொதுப் படையான பண்புகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதே நிகழ்ந்தது அன்றி தனிப்பட்ட படைப்பாளிகள் எவரும் ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டாரில்லை. இதனால் இளம் எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய மாணவர்களும் தெளிவான ஒரு பின்னணியில் காலூன்ற முடியாதநிலை தோன்றியுள்ளது. இதுமட்டுமன்றி எழுத்தாளர்களே தங்கள் பலம் பல

வீனம் குறைநிறை ஆகியவற்றையும் உணர்ந்து மேலும் முயற்சி செய்ய முனையாமைக்கு இலக்கியம் பற்றிய முறையான ஆய்வினமையும் எழுத்தாளர்களிடே காணப்படும் மனப்பான்மையும் பலத்த காரணிகளாயுள்ளன.

சமூகப் பயன் பாட்டுணர்வு இலக்கிய அரங்கில் நிலைபேறடைந்து விட்ட இக்கட்டத்தில் எமது குறைகளையும் மனந்திறந்து பேசுவதும் விவாதிப்பதும் புதிய நிலைமைகளுக்குத் தயார் படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இக்கட்டத்திலே “இலக்கியத்தில் அரசியல்” என்பதை வாய்ப்பாடாகவே குழு மனப்பான்மை கொண்டோ நோக்காமல் மனிதவாழ்நிலையில் அதன் பல்வேறு பரிணாமங்களையும் எழுத்தாளன் கண்டு இலக்கியத்துள் கொண்டுவருதல் வேண்டும். ஏனெனில் இலக்கியமானது முதல் நிலையில் மனித அநுபவ வெளிப்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டது. அனுபவங்களை உரைக்கல் லாகக் கொண்டு தத்துவங்களைத் தேடுவது எத்தகைய உன்னத கருத்துக்களாயினும் வாழ்க்கையின் நுரூபணங்களாக வெளிப்படாதவிடத்து இலக்கியமாகவன்றி வெறும் கருத்தளவிலேயே நின்றுவிடும். எனவே தான் கருத்துக்களில் வாழும் வடிவங்களை இலக்கியத்தில் கொண்டுவர வேண்டியுள்ளது. அப்பொழுதுதான் பிளக்குவக் கூறுவது போல் தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள எதார்த்தத்தின் பாதிப்பிலிருந்து தான்பெற்ற உணர்ச்சிகளையும் சிந்தனைகளையும் மீண்டும் தன்னுள் எழுச்செய்து அவற்றைத் திட்டவட்டமான வடிவங்களில் வெளிப்படுத்த முடியும். எழுத்தாளனின் வாழ்நிலை அனுபவத்துடன் கூட அந்த அனுபவத்தின் எல்லைகள் விரிவடையக் கூடியதாக எமது இலக்கியப் பொருளை அகலித்துக் கொள்வதும் இதற்கு உதவுவதாகும்.

Space Donated By

S.M. MEERANSAHIB

GENERAL MERCHANT & TRANSPORT AGENT
DEALER IN: HIDES, BEACHDE - MER, SHARKFINS

Branch Office:
155, Seea Street,
COLOMBO.
Telegrams: "MEERA" Jaffna

117, Manipay Road.
JAFFNA,
PHONE: 7134

பல்கன் ஸ்கூட்டர்கள்

மிகவும் சொகுசானது
கவர்ச்சிமிக்கது
இன்று எல்லோரும் விரும்புவது
எங்கும் கூடுதலாக
சவாரி செய்கிறது
இன்றைய குறைந்த விலையில்
நிறைவான பயணம் பெறுங்கள்

RECONDITION HONDA CD 125
Booking accept

பல்கன் ஏஜன்சி
ஐந்து சந்தி
யாழ்ப்பாணம்

FOR FASHIONAL TAILORING

SMACS

10&12 BAZAAR LANE
JAFFNA

போன்: 282

தந்தி: தீபி
யாழ்ப்பாணம்

அழகிய

படிண் நகைகள்
தங்கப்படிண் வைரங்கள்

எஸ். எல். எம்.
தீபி அன் சன்ஸ்

R. G. பிஸ்டுங்

கன்னுதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்

'சமர்' இன் வளர்ச்சிக்கு

எமது

வாழ்த்துக்கள்

சுந்தரம் பிறதர்ஸ்

175, மின்சார நிலையத்தி,

யாழ்ப்பாணம்.

*With the
Complements
of*

RADIOS PATHY

58, Kasthuriyar Road,
JAFFNA.

**JEWELLERIES
SOVEREIGNS &
BRILLIANTS**

**K. N. M
MEERANSAHIB**

**SOVEREIGN PALACE
JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS**

Kannathidy,

JAFFNA.

PHONE: 587

தனிப்பட்ட சுற்றுக்கு மாதிரம்

With best Compliments

From

BOND INSTITUTES

Hospital Road

JAFFNA

இப்பத்திரிகை 7/2, 8ம் குறுக்கு வீதி, நாவாந்துறை வடக்கு, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த டானியல் அன்ரனி அவர்களால் சமர் இலக்கிய வட்டக் குழுவினருக்காக 310, மணிக் கூட்டுவீதி' யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சித்திரா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது' நிர்வாக ஆசிரியர்: டானியல் அன்ரனி.